

og Gudenaen. Det var ligeledes for dette Tings Vedkommende klart, at det kun var tilfældigt, at Udvalget angaaende Fiskeriet i Randers Fjord havde et Medlem til fælles med hvert af de andre Udvalg. Jeg har heller ikke hørt den mindste Ytring om, at der skulde være noget beklageligt eller uheldigt i, at de ikke var blevet behandlet sammen eller af de samme Mennesker, og hvis det var blevet sagt, vilde man jo nok have hørt det.

Der er videre at bemærke herom, at der for Randers Fjord og Gudenaen er mange vigtige Spørgsmaal, som ikke har nogen Forbindelse med de andre Fiskerilove, og som altsaa kan afgøres uden Hensyn til dem. Naar nu denne Lov skulde behandles sammen med de to andre, vilde det maaske have til Følge, at Hovedhensynet vilde blive taget til de to andre Love, som jo har en bredere Basis, og de virkelige meget vigtige Ting, som er særlige for Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaen, vilde paa den Maade blive skubbet i Baggrunden og sat i Skygge og derfor sikkert faa en mere tilfældig Afgørelse, som ikke vilde tilfredsstille nogen. Følgen vilde blive, at man i en ikke fjern Fremtid atter maatte have fat paa en Revision, fordi man ikke havde faaet en Afgørelse, som Befolkningen og Fiskerne kunde være tjente med. Det er en Grund mere til, at Revisionen af denne Lov ikke bør foretages i Forbindelse med Revisionen af de to almindelige Fiskerilove. Skulde der saa ved Behandlingen af disse vise sig at være et eller andet, som det var ønskeligt at ændre i denne Lov, f. Eks. med Hensyn til Fredningstiden og med Hensyn til enkelte Redskaber, vilde det ikke være vanskeligt til en hvilken som helst Tid at faa saadanne mindre Ændringer foretaget. Jeg anbefaler derfor, at man ikke holder fast paa den samtidige Behandling, men at man behandler Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaen hurtigst muligt og helst straks. Jeg har endnu en væsentlig Grund dertil, som jeg senere skal komme tilbage til.

Blandt sine Motiver for en Udsættelse anførte den højtærede Minister, at han ønskede at nedsætte et særligt Udvalg af sagkyndige til at udtale sig om Fiskegaardens eventuelle Nedlæggelse. Tanken om et saadant Udvalg er i og for sig tiltalende for mig, det kunde jeg godt have ønsket, men ganske vist ikke paa dette Tidspunkt, hvor Utaalmodigheden efter at faa en Revision frem er saa stærk. Var Tanken derimod kommet frem samtidig med For-

slaget om en Udsættelse forrige Gang, vilde jeg have hilst den med Glæde. Men den nuværende Landbrugsminister er jo ikke Skyld i, at den ikke kom frem, saa det er ikke nogen Bebrejdelse mod ham, jeg udtaler. Men paa det nuværende Tidspunkt vilde det kun være at sinke Sagen yderligere, hvad jeg vilde anse for højst uheldigt, og jeg kan derfor ikke tiltræde Forslaget. Utaalmodigheden er voksende i Befolkningen, hos Fiskerne. Jeg har haft god Lejlighed til at se det paa Møder, jeg har været til Stede ved. Jeg har Udskrifter af de Vedtagelser, som er sket paa Møder i Randers i 1912 og i Langaa i Efteraaret 1913 om de Ønsker; Fiskerne og Grundejerne har, og at disse Vedtagelser er saa nogenlunde overensstemmende med hinanden, beviser, at Ønskerne er ret almindelige. I Søndags var jeg yderligere efter Indbydelse til Stede ved et offentligt Fiskerimøde i Randers, hvor det var de paagældende Foreningers Bestyrelses Hensigt at faa vedtaget en Protest mod det nu forelagte Lovforslag om en Udsættelse. Da jeg imidlertid tog Ordet og udtalte Haabet om, at det skulde lykkes at faa Landbrugsministeren til at tage det foreliggende Lovforslag tilbage og endnu i denne Samling komme frem med et Lovforslag om en Revision, undlod man at vedtage Protesten, men man sluttede sig med alle Stemmer til min Opfattelse, at Revisionen ikke burde udsættes en Gang til, men at den skulde fremmes saa langt som muligt i den Tid, der var tilbage, idet man beklagede den allerede spildte Tid. Det blev enstemmigt vedtaget at opfordre mig til saa stærkt som muligt at henstille til Ministeren at imødekomme dette Ønske, hvad jeg herved gør. Der var ikke een Stemme, der rejste sig derimod.

Vi erfarede desuden ved dette Møde, at et Forslag til Revision af Loven var indsendt til Ministeren af Fiskerikontrollen allerede i Sommer eller i Efteraaret. Jeg maa derfor gaa ud fra, at et saadant Lovforslag meget hurtig vil kunne fremsættes med de Ændringer, som Ministeren maatte ønske. Jeg ved endvidere, at først paa denne Samling var Lovforslaget under Bearbejdelse i Ministeriet, og maa derfor antage, at det ligger fuldt færdigt til Fremsættelse, saa at man uden at spilde nogen Tid vil kunne tage fat paa det, hvis den højtærede Minister vil imødekomme den indstændige Henstilling; jeg retter til ham om at komme bort fra Udsættelsen og tage fat paa Revisionen. Der maa et eller